

Lucie Nachtigallová

Deník

facebookové
marky

psa

Aragorna

Deník psa Aragorna

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Lucie Nachtigallová
Deník psa Aragorna – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Věnování

Tuto knížku věnuji zvláštnímu lidskému druhu – milovníkům a chovatelům zvířátek. Jen ti totiž pochopí, jak je možné věnovat tolik lásky, času, energie a peněz všem těmto zlobivým, neposedným, nepořádným a zlomyslným tvorům 😊

Za Duhový most zároveň posílám i přes tuto knížku svou lásku a poděkování za věrné celoživotní bezpodmínečné přátelství a oddanost Rozárce, Dulince, Nácičkovi, Čendovi, Čalamádě, Kleopatře, Jerrymu, Hudsonovi, Westovi a všem dalším kamarádům, kteří naše i vaše životy udělali bohatšími, veselejšími a lepšími!

Jmenuji se Lucie, je mi 42 let a žiji se svou hyperaktivní rodinkou v domečku nedaleko Prahy. Protože „mám dar“ od narození prožívat dobrodružství i v těch nejobyčejnějších situacích prakticky neustále 24 hodin denně, je u nás veselo.

Jsem maminkou tří „roztomilých“ teenagerů, kteří se chechtají více, než je zdrávo, zlobí více, než je zdrávo, a jsou šťastní přesně tak, jak je zdrávo. Dvojčatům Viktorii a Františkovi je 12 let (oba studují na osmiletém gymnáziu) a Alžbětě je 11 let a je zatím na základní škole. Úryvky z našich životů jsem publikovala ve třech knížkách s názvem Deník fejsbukové matky. Kromě toho, že píšu knížky, tak také řídím firmu Velká dobrodružství, která vymýšlí mnoho aktivit pro děti, jako jsou pohádkové lesy nebo Výlety s tajenku. Z toho všeho vyplývá, že si ráda hraju, píšu, že si ze sebe ráda dělám legraci a na život se snažím dívat s nadhledem a VŽDY z té lepší stránky 😊.

Do naší rodiny patří samozřejmě také tatínek, černý kocour Romeo s bílým flíčkem na čumáčku, strakatá kočičinda Julie, černá Čalamáda se smaragdovými očima (od sousedů) a suchozemská želva Tajtrlík Obi van Kenobi – dle důležitosti přesně v tomto pořadí 😊. Nejmladší dcera rovněž chová akvarijní rybičky a všechny je má pojmenované, ale to bychom tady byli hodně dlouho, než bych je vyjmenovala.

Celých 13 let byla součástí naší rodiny také krásná psí holčička – kříženeček středoasiata a ovčáka – Rozinka, kterou jsme kdysi našli v lese a milovali ji... dokud neodešla za Duhový most. Je to už nějaký pátek, ale stále nám moc chybí, a já na rozdíl od zbytku rodiny o žádném novém štěňátku nechci ani slyšet.

Ale i bez Rozinky naše životy pádí dál a dál. A ke komu nás přivedou, se dozvíte z této knížky. Je ze života – občas veselá, občas také smutná. To své si v ní najde celá rodina – maminka, tatínek, babička, dědeček a také děti – tak jak to u mých knížek bývá. Tak snad se vám bude líbit.

Naši rodinu jste zastihli na počátku roku 2020, kdy jsme se vrátili z dobrodružné cesty po Asii, děti se se spálenými nosy vrací do škol, vyčerpaný tatínek s „pásmovou nemocí“ do práce, já začínám plánovat zimní pohádkové lesy a kočky uražené leží na radiátorech a trucuji, že k moři nemohly jet s námi... A do toho z Číny začínají přicházet divné zprávy o novém nebezpečném viru. A někde za kopci do břicha kope svou psí maminku jeden rošťák se srdíčkem na zadečku.

Rok 2020

Deník psa Aragorna

1. leden

Ahoj světe, jmenuji se Aragorn a už měsíc žiji v bříšku své maminky Nory, kde do sebe vzájemně štoucháme se sourozenci Azogem, Arodem a sestřičkou Anor. Začínají se mi vyvíjet zoubky, obratle i končetiny a zatím vypadám spíše jako neforemný sněhulák než pejsek. Těším se, až vylezu tady z té růžové tmy a ukážu světu, zač je toho tlapka 😊.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

5. leden

Asi nejsem dobrý pedagog!

Po 14 dnech v Thajsku, kdy jsem do dětských hlaviček vtloukala jednu zeměpisnou a dějepisnou informaci za druhou, se Alžběta rozhodla, že slohovou práci na téma: „Co jsem dělala o Vánocích?“ pojme trochu vzdělávacím způsobem a že popíše Buddha a chrámy v Bangkoku, protože ty ji hodně bavily a prý si toho o nich hodně pamatuje. Zvědavě jsem se dceři naklonila přes rameno, nakoukla do sešitu a hele – pěkný nadpis!!! – BUDHYSMUS V HONG KONGU.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

6. leden

Manžel v práci, dvě mladší děti kdesi venku skáčou parkour, třetí dítě trvá na tom, že dnes nutně musí dočíst Doktora Proktora od Nesba a chce být doma. Testovat novou trasu výletu s tajenkou jdu tedy sama.

Škrábu se zrovna do kopce přibližně 20 km od domova a zvoní mi mobil.

Viktorka (12 let – vyděšeně): „Maminko, hned sem přijed'. Je tady zloděj nebo možná i vrah.“

Matka: „Uklidni se a řekni, co se děje, a mezitím vyběhni do patra a zamkni se v pokoji!“

Víki: „Venku je chlap v čepici, pořád zvoní a mlátí do dveří. Já mám strašný strach.“

Matka: „Viki, kdyby to byl zloděj, tak nezvoní, to bude pošťák nebo tak něco.“

Neotvírej, zalez do pokojíčku a já zavolám sousedům, ať tě zkontrolují.“
Viki: „Hlavně mě neuklidňuj. Nejsem blbá. Pošťák o víkendu nechodí! Mami, já ho vidím přes okno. Nakukuje dovnitř oknem a chce mě zabít. Je to černá nestvůra. Beru si pro jistotu vařečku a zalezu do skříně.“

Matka: „Vařečku? No dobře, tak zalez. Já ti tam někoho pošlu.“

Než vytočím souseďku, volá mi děda: „Prosím tě, proč mi neotvíráte? Jedu z hor a chtěl jsem vás překvapit. Zvoním tady jako blázen, nakukuji dovnitř, záclo na se uvnitř vlní jak užovka, ale nikdo nereaguje.“

Matka: „Viki si myslí, že jsi vrah, tak já jí zavolám. Počkej chvilku.“

Děda: „Nemusíš, já si otevřu sám. Máte totiž klíče v zámku zvenku... Alespoň ji překvapím. Čau!“

Jestli si nesundá tu černou bundu a čepici, tak to dítě zavřené ve skříně s vařečkou z něj jisto jistě dostane infarkt 😊.

👍 To se mi líbí

💬 Komentář

🔗 Sdílet

Deník psa Aragorna

7. leden

Dneska slavím narozeniny – nic moc číslo, ale pořád lepší než ty dvě židle na číslovce, co se na mě budou smát za rok. Upozorňuji tedy, že následující status pochopí jen ženy po čtyřicítce. 😊

Dvě kamarádky (raději nebudu konkrétní) sedí nad hromadou gyrosu a zamýšlí se nad věkem.

Kamarádka č. 1: „Musím se tě na něco zeptat. Všude píšou, že po čtyřicítce ubývá u žen hladina estrogenu, ale já mám pocit, že je to snad naopak. Zdají se ti ještě v tomhle věku erotické sny?“

Kamarádka č. 2 (zamyšleně): „No, moc ne, včera se mi třeba zdálo, že mi brácha přivezl walkmana ze Západního Německa... A tobě se něco zdá?“

Kamarádka č. 1: „No, právě, že zdá...“

Kamarádka č. 2 (zvědavě): „A kdo v tom snu kromě tebe vystupuje? Manžel?“

Kamarádka č. 1: „Tomu nebudeš věřit – Zaklínač!“

👍 To se mi líbí

💬 Komentář

🔗 Sdílet

Deník psa Aragorna

8. leden

Peču koláč a zkouším Fandu ze zeměpisu. Každou hodinu teď berou jeden evropský stát a syn v tom má dost slušný hokej (kromě těch zemí, kde jsme byli – například o marihuaně a vykřičené čtvrti červených luceren v Amsterdamu by mohl vykládat hodiny!).

Matka: „Fando, jak se jmenuje slavné muzeum v Paříži?“

Fanda: „Lanýž! Ne promiň, to je to prase.... Počkej, já si vzpomenu.“

Matka: „Prase? Co to povídáš? Fando, v tom muzeu visí Mona Lisa a je tam třeba Níké Samothrácká... Vždyť jsem vám o tom tolikrát vyprávěla!“

Fanda: „Už vím – je to jasný jako facka. To muzeum se jmenuje LŮZR!“

Lůzr jsem já a ten koláč sním sama. Na nervy!

👍 To se mi líbí

💬 Komentář

🔗 Sdílet

Deník psa Aragorna

9. leden

Když chcete po sněhu uklidit zahradu a vaše kočka s tím nesouhlasí, protože si zrovna našla fantastický pelíšek.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

10. leden

Na návštěvu k nám nečekaně dorazil rodinný přítel Vladimír, který je u nás jako doma. Sám si zajde do ledničky pro své kapky na alergii (na kočky), kápne si do oka a říká: „Lucie, udělala bys mi kafe?“

Lu.: „Jo, jasně. Mléko ano, cukr ne, vid?“

Vladimír (po 20 minutách a téměř vypitém hrnku kafe) s šílenou grimasou Quasi-moda: „Lucie, nezlob se, ale zbytek nedopiju. Je to nějaké hnusné. Nebylo to mlíko zkažené?“

Lu.: „To je blbost, dnes jsem ho kupovala... Počkej, kouknu se na datum spotřeby. Jééé, Vlášo, promiň, on to je kefir!“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

11. leden

Nejmladší dítě píše v pondělí pololetní písemku z matematiky – konkrétně z geometrie. A protože v naší rodině rýsování obecně nikomu nejde, poprosilo tatínka (kterému to jde alespoň trochu), aby to s ní o víkendů na chatě probral. Byla tedy vyzvána, ať si připraví rýsovací potřeby, že se jde na tvorbu trojúhelníků... Jenže Běta zapomněla kružítko doma.

Je to však dítě vynalézavé – takže spojila dvě tužky gumičkou. A kružnice je podle ní víceméně přesná!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

12. leden

Děti jsou celkem zdravé, takže k panu pediatrovi chodíme v podstatě jen na preventivní kontroly, ale netušila jsem, že neznalost lékařského prostředí našich ratolestí je tak velká!

Aktuálně máme za sebou totiž preventivní prohlídku a jedno „pěkné“ nedorozumění 😊.

MUDr.: „Fando, jsi zdravý jako řípa! Teď se oblékni a ještě zajdi za sestřičkou, ať ti změří tlak.“

Fanda: „Ano, děkuji. A myslíte si, že to zrovna moje ségra s tím přístrojem bude umět?“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

13. leden

Bety: „Mamí, paní učitelka nám dnes říkala, že to, co se stalo na chodbě, byl NEJAPNÝ ČERT. Nevíš, co se tam mohlo stát?“

Matka: „Já myslím, že tady spíš někomu budeme muset profouknout ouška, aby lépe slyšel!“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

14. leden

V mámině břichu se mi moc líbí, zatím se v něm mohu otáčet, jak se mi zlíbí. Mám čtyři tlapky a pak něco páteho, co zatím nevím, co je, jen tím už trochu umím mrskat (Pozn. autorky: Argo samozřejmě má na mysli ocásek, aby bylo jasno 😊.)

A taky už mám ouška a čumáček, ale jinak vypadám spíš jako myška než jako pejsek, tak doufám, že se to ještě nějak zlepší, protože si myslím, že je o moc lepší být domácím mazlíkem než lovnou kořistí.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

15. leden

Hodně cestujeme po světě, ale zjevně je to stále málo!

Procházíme s Alžbětou přijímací testy na gymnázium.

Matka: „Bety, a teď mi vyjmenuj ty malé evropské státy. Začneme třeba tím, kde žije papež.“

Bety: „Papež František žije uprostřed italského Říma ve státě, který se jmenuje PAKISTÁN.“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

16. leden

Tři akční děti pod jednou střechou, to dokáže pocuchat nervy.

Balím do vozíku dekorace na pohádkový les a žehlím kostýmy. Podle registrací by mělo na akci za pár dní dorazit několik tisíc návštěvníků, tak to bude pěkný cvrkot, ale těším se – lednové pohádkové lesy mají své kouzlo, i když letos to bude bez sněhu 😞. Zvoní mi mobil:

Matka: „Nachtigallová, Velká dobrodružství. Pohádkový les.“

Volající: „Tady Policie ČR – Barrandov.“

Matka: „Ježišmarjá, co ten kluk rozbil? Nějaké okno? Kam jedu? Nebo Bětka? Stalo se jí něco? Jela do školy na koloběžce... Nebo Viki? Ne! Manžel určitě naboural. Už jsem v autě. Kam jedu?“

Volající: „Prosím vás, uklidněte se. Já vůbec nevím, o čem mluvíte. Máme vám být k dispozici na pohádkovém lese, tak se chci domluvit, co potřebujete.“

Matka: „Právě teď? Panáka!“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

17. leden

Včera se mi nepodařilo ani na sedmý pokus najít ve svém šuplíku na ponožky černý pár stejné délky a „vzoru“. (Mimořádně smotávání a úklid fuseklí má na starosti náš Fanoušek!) Tak jsem se namíchla, vyházel ze šuplíků děti a manžela všechny černé kuličky a hodinu je párovala tak, jak mají být. A tohle mi zbylo! Chápe to někdo? Žádná černá ponožka neměla v posledním roce díru, žádná se neztratila a stejně tady mám 12 různých kusů!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

17. leden

Chudáci Čičani! Oni je zavřeli doma a nikam nesmí!

To musí být hrozný prevít ten koronavirus. Snad nedorazí k nám do Evropy, ale brzy vymizí z povrchu zemského. Nedovedu si představit, že by mě někdo zavřel s celou rodinou třeba jen na týden doma! To bych brzy skončila v blázinci.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

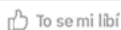
Deník psa Aragorna

18. leden

Po pohádkovém lese balím na víkend na Vysočině.

Viki: „Mami, proč máme v kufru auta spacáky, termosku s čajem a tolik jídla, když jsi říkala, že na Vysočinu to jsou jen 2 hodiny jízdy autem?“

Matka: „Protože jedeme po D1!“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

19. leden

Asi nejhorší omyl, který se matce dospívajícího syna může stát, je, když v afektu, v okamžiku, kdy kluk ve sněhulích leze na zamrzlý rybník, zařve: „Nelez tam, nebo si namočíš kozačky!“

Takže dnešní výlet od Hamroně, přes hranici až do Pelhřimova, absolvoval v plátěných teniskách, protože něco, co jsem, byť omylem, nazvala kozačkami, on prostě nosit nebude. Nikdy!

Jinak je tady parádně, vzpomínám na Rozinku, jak by se jí tady v lesích líbilo a šťastně by vrtěla ocáskem...

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

20. leden

Nejmladší Alžběta je od rána zaražená. Slzy na krajíčku, koutky povislé.

Matka: „Bětulko, co to s tebou dneska je?“

Bety: „Maminko, já jsem udělala hrozný průšvih a bojím se, že mě teď zavrou do vězení.“

Matka: „Tak povídej.“

Bety: „Mně pořád chodí na mobil zprávy od operátora... a víš, mami, mě to strašně otravuje, protože já je neumím smazat, a tak tam pak nemůžu najít vzkazy od tebe... tak jsem se dneska děsně naštvla a tomu panu operátorovi jsem strašně neslušně napsala: NEOTRAVUJ... a teď se bojím, že z toho bude nějaký průšvih. Mám se mu omluvit?“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

21. leden

Že se nedá v -10 stupních šlapat 2 km jen v ponožkách po zmrzlé asfaltce domů? Ale dá!

Stačí, když se jmenujete Viktorie Nachtigallová, je vám 12 let, namotáte si kus od domova do kolečkových bruslí drát a nemáte s sebou ani náhradní boty a ani mobil!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

22. leden

Babička, moje tchyně a manželova maminka, je bývalá operní pěvkyně a někdejší moderátorka ČT Renée Nachtigallová – to je nutné pro následující text vědět. Máme takový zvyk, že z každé dovolené či delšího výletu posílá jedno dítě jedné babičce nebo prababičce pohled.

Telefonát.

Bety: „Mamí, já chci z Vysočiny napsat pohled babičce. Adresu jsi mi dala, ale já nevím, jak se jmenuje.“

Matka (udiveně): „Bětuško, to snad nemyslíš vážně. Dneska píšeš babičce Reneče a adresu máš na papírku.“

Bety: „No jo, ale Renečka je příjmení, a já nevím, jestli se jmenuje třeba Viktorka nebo Jana nebo Lucie?“

Matka (v mdlobách): „Běto, jmenuje se stejně jako ty!“

Bety: „Aha, to jsem nevěděla... takže píšu Alžběta Renečka... Moc děkuji, maminko, pa!“
A to má to dítě na vysvědčení pořád samé jedničky – mimoň to je!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

22. leden

Už mám chlupatá záda, hlavičku i tlapičky, jen pupík mám hladouňku a pěkně vypasený – plavu si tady u maminky v bříšku, ale už tu není moc místa, protože rosteme, no... jako z plodové vody a moc se už těšíme, až vykoukneme na svět.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

23. leden

Konec mamahotelu!

Po vzoru filmu HELIMADOE tatínek na žádost maminky vyrobil točící „úkolníček“.

Vřele doporučuji – opravdu funguje – nejen kolečko, ale i děti. Nikdo se nedohaduje, kdo co bude dělat.

S nejmladší dcerou ještě musíme doladit Jar, co leje do WC, a s Viki to, že koš se nevnáší každé ráno, ale až když je plný...
Ale jinak cajk! 😊

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

24. leden

Koronavirus už je v Evropě! První případ potvrzen ve Francii.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

1. únor

Matka: „Děti, za 14 dní máte narozeniny. Nějaká skromná přání?“

Fanda (téměř 13 let): „Maminko, já strašně nutně potřebuji, abys mi do pokojíčku koupila švédskou bednu na parkour!“

Viki (téměř 13 let): „Já bych chtěla chovat myši!“

Hmmm – skromní jak sám Siddhártha!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

2. únor

Ještě někdo má doma idiotskou černou kočku jménem Čalamáda, co překousává nabíječky na mobil?

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

2. únor

Super! Další překlep, který v mém životě vstoupí do dějin!

Nejen že jsem před lety místo ANO STAČÍ odepsala starostovi ANO SRÁČI... ale dnes tady mám pokračování.

Paní zastupitelka z obce, kde mám za měsíc pořádat pohádkový les, mi napsala e-mail, že plakát na akci nedostala, zda bych jí ho mohla přeposlat ZNOVA. A hádejte, co jsem jí v kalupu mezi odstraňováním myši ze sklepa a telefonátem do rádia odpověděla.

DOBRY DEN, POSÍLÁM TEDY HOVNA!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

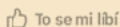

Deník psa Aragorna

3. únor

Maminka teď bydlí hezky v teploučku v domečku, a ne venku v kotci, jak je zvyklá.

Často se jí chce čůrat, takže ji Pán a Paní pouští v noci na zahradu i několikrát – vždycky mě to vzbudí. Tady se štěně ani nemůže pořádně vyspat!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

3. únor

Ach, ty nudle s mákem!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

4. únor

Telefonát s kamarádkou Nikolou, která zjevně potřebuje více dioptrií:

Nikča: „Lúco, tomu neuvěříš, co teď vidím na autě před sebou, když řídím.“

Lu.: „No, tak se pochlub!“

Nikča: „OBJEDNEJSIZKURVYSYNA.CZ!“

Lu.: „Ty lidi už fakt neví, co si na ta auta napsat! To je vůl.“

Nikča: „Aha, tak já to jen blbě přečetla: Je tam: OBJEDNEJSIKURYRA.CZ.“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

4. únor

Když se unavená, zmoklá, zmrzlá a špinavá vrátíte z pohádkového lesa, zapnete pračku, začnete po topení rozmísťovat mokré rekvizity, jíst brusinky na močák, který se vytrvale ozývá, a požádáte rodinu, aby na vás moc nemluvila, a hlavně ať nikdo nedělá bordel, protože už nemůžete... a Alžběta se rozhodne, že si otevře pytlík s burizony.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

5. únor

Víte, která věta (vyřčená samozřejmě ženou) dokáže v domácnosti a mezi manželi vytvořit pekelné dusno?

„MĚLI BYCHOM V LÉTĚ VYMALOVAT!“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

6. únor

Bety: „Dneska jsme se ve škole učili přišívat knoflíky. Šlo mi to skvěle!“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

5. únor

Nejmladší dcera má ve škole sběr, takže ji ráno vezu autem. Po takové „polňačce“, sněhoprší, a tak cestou nabírám i další děti a starou paní, kterou potkám, aby nemusely v tom hnusu řapat. Na tramvaj je to 2 km. Děti brebentí vzadu, se starší paní si povídáme o trumpetě, protože slyší Fandu hrát v ulici. Paní jede nakoupit, takže potřebuje vyhodit na tramvaji a pak dvě stanice dojede k Bille.

Stále si povídáme, děti vystoupí u školy, předám jim sběr a přes hlavní silnici se vracím domů. Zaujatě líčím, kde nakupuji noty, odbočím z hlavní, hezky zabrzdím u domu a paní se na mě otočí a říká: „To bylo moc fajn si s vámi povídat, ale já jsem hlavně potřebovala dojet na ten nákup, a to jsme tedy moc nevládlý!“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

8. únor

Tak jsem se konečně vykutálel z mamčině bříška!

Jsem ze všech sourozenců druhý nejmenší – vážím jen 385 g, to je třeba jako větší pomeranč, ale jinak jsem božský – takový krásně strakatý a na zadečku mám v černém kožíšku z bílých chloupků vytvarované bílé srdíčko. Zatím jsem slepý a nic nevidím, ale to mi vůbec nebrání v tom mít obrovský hlad. A tak hledám, kde bych co zblajznul.

Maminka začala rodit, když se šla ráno vyčůrat, takže ségra z ní vypadla už na zahradě, ale Pán všechno viděl, vzal mamku a Anor domů, byl trošku vyjukaný z hromádky křučícího slizu, ale pak se maminka Nora o vše postarala – olízala ji a dala jí napít. Anor se narodila v 8 ráno a vážila 431 g, a pak to šlo po hodině a půl. Azog (455 g), po něm jsem se v půl 11 narodil já a nakonec ještě trochu později Arod (373 g).

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

8. únor

Nemůžu se vyhrabat ze zánětu močového měchýře. Sice jsem s ním právě absolvovala tři schůzky kvůli pohádkovým lesům a ujela 200 km autem, ale když jsem odpoledne dorazila domů, tak jsem odhodila nákup, svalila se do postele a poprosila děti a manžela, aby na zítřejší oslavu obalili řízky oni, že to nezvládnou. Zdůraznila jsem, že nejprve se obaluje v mouce, pak ve vajíčku a nakonec ve strouhance. S pocitem, že teď už opravdu nemohou nic zvorat, jsem usnula... Dokud mě nezbudili, že těch 30 řízků se nechce osmažit a jsou pořád bílé a že je asi něco s fritákem. Náš tatínek totiž zaměnil strouhanku s krupicí – sáčky jsou si totiž opravdu hodně podobné! To jsem zvědavá, co zítra hostům na slavnostní oběd budu servírovat.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

9. únor

Křupeme k obědu ty včerejší nepovedené řízky. Křupeme je opravdu to správné sloveso! 😊

Nakonec jsem sice včera řízky znovu obalila, jenže kousky krupice tam samozřejmě zůstaly, i když jsem drotila důkladně.

Ale upřímně – docela to jde. Jen manžel (který to všechno způsobil) mručí: „No, kdybych si ten talíř posypal grankem a cukrem, tak je to docela dobrý!“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

10. únor

Mám hlad. Maminka Nora má sice hodně mlíčka, ale jak jsem malinký, tak mě od cecíků (to jsou takové dudlíčky, které má maminka na břichu) pořád někdo odstrkává a místo mlíčka mám v tlamičce spíše bráchovo ouško nebo ségřinu nožku. Ještě že občas přijde Pán a Paní a trošku nás u mámy přeskládají, jinak bych snad umřel hladu.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

11. únor

Co je to s tím koronavirem? Chápete to? To je úplné peklo, co se děje v Asii! Nemoc, která je způsobena koronavirem SARS-CoV-2 byla dnes Světovou zdravotnickou organizací pojmenována COVID-19.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

11. únor

Vyjeli jsme do světa, ale moc si toho nepamatuji, protože hodně spím. Pán a Paní nás vezli v prádelním koši s vyhřívacími lahvemi. Jízda mi nedělala dobře, tak jsem se poblíkal. Pak nás vzali někam dovnitř a ozvalo se takové cvaknutí – slyšel jsem, že mi asi paní v plášti, které říkali paní veterinářko, odstranila paspárek. Paspárek je pátý prst na zadních končetinách, který by se měl odstranit. Někteří pejsci mohou s prsty navíc normálně fungovat, někdy však paspárky způsobují zbytečné bolístky, když si je pejsek nechtěně zatrhne nebo si ulomí dráp. Takové rány se špatně hojí, jelikož lůžka hodně krvácejí a chlupáč jimi může někde zavadit. Takže já už paspárky nemám a jsem rád!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

11. únor

Reakce na můj víkendový proslov na téma – „Proč vytočené ruličky od toaletního papíru vyměňuji v téhle rodině jenom já? Laskavě mi tam nenechávejte 1 cm, že to ještě není konec a vyhodte je!“ – na sebe nenechala dlouho čekat.

Můj ranní rozespalý vstup do koupelny byl dnes skutečně stylový. Ale kdo byl tak vtípný, nevím... mám totiž hned čtyři podezřelé a ti zarytě mlčí!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

12. únor

Bětuška (loupe před odchodem do školy ořechy): „Maminko, tak jsem zjistila, že umím předpovídat budoucnost.“

Matka (smířeně): „To je prima! Jak jsi na to přišla?“

Bety: „No včera, jak jsem jela do školy na koloběžce, tak jsem si vzpomněla, že nemám domácí úkol, a hned jsem věděla, že dostanu černý puntík. A fakt jsem ho dostala!““

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

13. únor

Jsem ještě tak maličký, že i když vážím jako pytlík mouky, tak se mi nedaří udržet tělesnou teplotu. A tak když mi je zímka, tak začnu pištět a s ostatními sourozenci uděláme hromadu. Nééé hromádku jako bobčky, ale hromadu těl – ležíme na sobě a zahříváme se... ale ty bobčky děláme taky, i když úplně malinké. Když nás

nezahřívá maminka, tak máme pod sebou pod hadry a linem takové elektrické vyhřívání podložky. Ale stejně se mačkáme rádi.

Jinak dny trávím hlavně tak, že se houpavým pohybem snažím dostat k cecíkům mamky – tam mě to opravdu pudově táhne. Předními tlapkami pak masíruji mléčnou žlázu, abych měl co nejvíce mlíčka pro sebe. I tak jsem pořád nejmenší a bráško mě trochu utiskují. Hlavně Azog – ten si klidně sebere víc cecíků najednou a klidně se je střídá, aniž by se podělil.

Maminka Nora je pořád u nás – očuchává nás, čistí nám srst jazykem, masíruje nám břicha, aby se nám lépe papalo a taky vylučovalo. Pelíšek maminka udržuje v čistotě tím, že všechny pevné i tekuté výkaly ihned sežere. Není to žádné fuj, protože dokud štěňátka sají pouze mateřské mléko, nikdy nejsou ani trošku cítit čůranky nebo hovínky. Jsme takové malé hebké chlupaté voňavé kuličky 😊.

Pán, Paní a také jejich dvě lidská štěňata nás často kontrolují, váží a taky se s námi mazlíkují. To mě baví moc. Občas ta jejich dvounohá štěňata schválně počurám a oni pak piští stejně jako my čtyřnohá štěňátka. Chi chi 😊..

👍 To se mi líbí

💬 Komentář

➦ Sdílet

Deník psa Aragorna

14. únor

Někteří lidé věří na „zlomvazky“ – předměty nebo rituály. A někteří chlapi je mají opravdu zvláštní!

Fanda: „Mami, dneska ráno chci mýt záchody a umyvadla já!“

Matka: „To snad špatně slyším! Vždyť se hádáte každé ráno, kdo je bude čistit.“

Fanda: „My dneska píšeme písemku z biologie a mám vyzkoušené, že když před tím ráno umyju záchody, tak dostanu jedničku!“

👍 To se mi líbí

💬 Komentář

➦ Sdílet

Deník psa Aragorna

15. únor

Co mně se včera stalo, to už snad ani není možné! Rozdýchávala jsem to celý večer.

Děti odjely na víkend k babičce, manžel na chatu, a tak jsem zůstala na Valentýna sama. A, upřímně, ráda!

Napustila jsem si vířivku s pěnou, dala si nanuka, z vany jsem koukala na seriál Peaky Blinders a do toho si psala ve skupině na Messengeru s kamarádkami, se kterými jsem ve středu byla na večeri. Chlubila jsem se, že můj podvečer je fantastický a připojovala fotku z vany.

Jenže.... já měla na ploše otevřený ještě

jeden chat z dopoledne, kde jsem si domlouvala s jedním zastupitelem, kterého jsem nikdy ani neviděla, nedělní schůzku kvůli lokacím na pohádkový les.

Protože mi holky psaly, že jsem tedy „děsná“ a jak tu nudu ve vaně můžu bez dětí vydržet, tak jsem jim poslala tuto fotku s textem – DĚSNĚ SE NUDÍM 😊.
Dál snad ani nemusím pokračovat, protože je jasný, do kterého okna chatu jsem ji poslala...
Pán mi nebral mobil, tak jen doufám, že mu ta moje nahá fotka někde nevisí na ploše compu a nezkazila mu třeba večer s manželkou.

👍 To se mi líbí

💬 Komentář

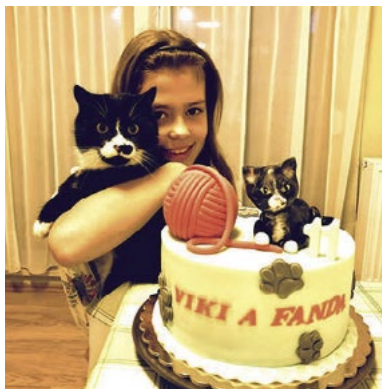
➦ Sdílet

Deník psa Aragorna

16. únor

Dvojčata slaví 13. narozeniny. Přála si dort i s naším kocourkem Romeem. A zadařilo se. I s tou tečkou na čumáčku. 😊 Najdi 10 rozdílů!

👍 To se mi líbí

💬 Komentář

➦ Sdílet

Deník psa Aragorna

17. únor

Dočítám novou knížku Na okraji propasti od Miniera, která je prima... až na to, že jednu z obětí vrah umučil tak, že jí nacpal do pusy obřího hada, kterého páčil na oca-s zapalovačem, takže had se nacpal pusou až do jícnu živé oběti... no prostě humus. A je to tak sugestivní, že já se už druhou noc budím s úplně sežvýkaným polštářem a bolestí v čelistech, jak se snažím toho hada překousnout!

👍 To se mi líbí

💬 Komentář

➦ Sdílet

Deník psa Aragorna

20. únor

Po vlastivědném putování Kokořínským dolem, kdy jsem děti seznamovala s geotvorbou Pokliček, historií hradu, městem Mělníkem i se soutokem Labe s Vltavou, abych je utahala, se zcela neznavené ratolesti rozvalily v autě a hodinu v kuse po cestě domů si prozpěvovaly píseň: „Na Kokoř je cesta jako žádná ze sta...“

👍 To se mi líbí

💬 Komentář

➦ Sdílet

Deník psa Aragorna

20. únor

Viki: „Mami, podepsala jsi mi tu angličtinu a češtinu?“

Matka: „Už v noci, neboj, nezapomněla jsem.“

Viki: „Jo, a kde je tedy ten podpis?“

Matka: „Na pultě jsem ti to nechala. Podepisovala jsem dva papíry.“

Viki: „No, to asi jo, ale jeden z těch podepsaných papírů je tvůj nákupní seznam!“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

21. únor

Je všeobecně známo, že nejsem žádný technický génius a co mi manžel nebo děti nenainstalují, to nemám. Změnit pozadí na obrazovce notebooku je pro mě tak složité, že tam mám už roky tovární nastavení – tedy až do chvíle, než se k počítači dostane naše prostřední zlatíčko!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

22. únor

Je mi 14 dní, vážím 2 kg a konečně jsem zjistil k čemu mám čumáček – už dokážu poznat, kdo je kdo. Poznám brášky i ségru, která voní mnohem lépe než bráškové, ale taky už poznám, že přišel Pán a Paní – to, že mě zvedají, otáčí, váží a mazlí se se mnou. To se mi moc líbí. Asi mám ty lidi rád stejně jako pejsky..

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

23. únor

Opakujeme české řeky a národní obrození na písemku z vlastivědy. Na „jednušku“ to nevidím.

Matka: „Jak se jmenují ty čtyři řeky, co v Plzni vytvoří Berounku?“

Bety: „Ústava, Úplava, Temže a Radůza.“

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

24. únor

Dnes jsou to přesně tři roky, co nás opustila ve 13 letech fenka Rozárka. Našli jsme ji jako štěňátko v lese, kam ji někdo vyhodil zřejmě proto, že se jednalo o křížence těžko zvladatelného plemene, a navíc s obrovským podkusem – takže neudatelné štěně.

S manželem jsem v té době chodila jen pár měsíců, ale stejně jsme si ji nechali. Cvičili jsme ji půl roku každý den, chodila se mnou do práce a už tehdy jsme věděli, že to bude skvělý pes. Vyrostla v obrovského přátelského hafana, který se ovšem v kritických situacích vždy rozhodoval podle své intuice. Nikdy nikoho nekousla, ale když šlo do tuhého a v Prokopském údolí nás napadl bezdomovec, poválila ho a vrčela mu u hrdla, dokud jsem s miminky nebyla dost daleko. Když na ni zaútočila smečka pitbulů, taky s nimi byla rychle hotová a páníčkové je museli odvézt na šití.

Rozárka milovala naše děti. Nechala je spát u sebe na pelechu, olizovala jim obličej umatlané od oběda, když se učily chodit, tak jim dělala chodítko, tahala je na saních a později je doprovázela na dlouhé výpravy do lesa. Hlíдалa je, a když se jí zdálo, že se děje něco zlého, přiběhla mi to říct. Vyštěkala mě z chaty, když chodily po tenkém ledě na rybníce nebo se vysekaly na bobech. Vyštěkala mě, i když nás v noci přepadl zloděj nebo když se kousek od domu plazila zmije. Zmijí uštknutí přežila. Přežila zánět dělohy i rakovinu mléčné žlázy. To vše je popsáno v mých knížkách a víte tak, že nás opravdu doprovázela na každém kroku. Koneckonců je i na titulu prvního dílu knížky. Posledních pár měsíců ale měla velké bolesti v zádech a kyčlích, jak to u velkých plemen psů bývá.

A tak jsme jí před třemi roky dopoledne zavolali všechny lidi, které měla ráda, aby jí naposledy podrželi a dali kostičku. Pak už to bylo jen smutné... Dodnes vidím Rozárku, jak běží po louce, vlají jí uši a směje se od ucha k uchu, jak to uměla jenom ona. Nikdy nezapomeneme a bolí to pořád.

👍 To se mi líbí

💬 Komentář

➦ Sdílet

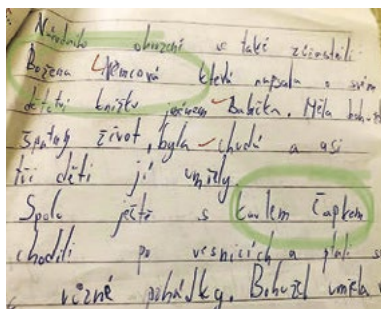
Deník psa Aragorna

25. únor

Není Karel jako Karel!

Podle toho, co napsala naše Alžběta do písemky z vlastivědy, Božena Němcová chodila po vesnicích a sbírala české pohádky s Karlem Čapkem (který se tedy jaksí narodil až 30 let po její smrti) 😊.

Kde byl tou dobou Karel Jaromír Erben, jsme se s panem učitelem z písemky nedozvěděli. Naštěstí!

👍 To se mi líbí

💬 Komentář

➦ Sdílet

Deník psa Aragorna

26. únor

Až do dnešního dne jsem se plazil, ale ráno jsem se pokusil udělat první krok, protože bráchové už to umí, a jsou tak rychleji u cecíků než já. A ono to šlo! Trošku jsem u toho padal, ale pomalu jsem přešel od maminčiny hlavy až k jejímu ocásku. A tak jsem se rozhodnul, že už jsem velký kluk a budu chodit na záchůdek mimo deku, abychom to tady měli hezké a voňavé. Anor mi to odsouhlasila, ale Azog je pěkné prasátko a řekl mi, že on tedy nikam chodit nebude a že to mamka uklidí! Tak jsme ho s Anor poválili a dali mu co proto. A Azog se mi pak v noci vykakal na hlavu – fůj!

Taky mi v pusince začíná růst něco, co trochu tlačí – asi to budou zoubky – to už za chvíli můžu papat kašičkovou stravu, a nejen pít mlíčko. Hurá!

Paní mi dnes dala do pusinky divnou vodičku, co mi moc nechutnala – prý sirup na odčervení. Jestli mi tím chtěla udělat radost, tak musím říct, že neudělala. Zkoušel jsem to vyplivnout, ale moc se mi to nepodařilo, jdu to zapít k mamce.

 To se mi líbí

 Komentář

 Sdílet

Deník psa Aragorna

28. únor

Pán a Paní nás začali pouštět z bedny, tak můžeme trochu chodit po domě. Stal se ze mě slavný útěkář. Nevynechám jedinou příležitost utéct otevřenými dveřmi do obýváku, koupelny nebo předsíně a tam se schovat. Vždy vymyslím, kudy to půjde nejlépe a měním finty, jak to provést. Ostatní štěňata mě pak následují. Pán s Paní nás pak dlouho nahánějí a odnášejí zpátky. Ale nezlobí se, spíš se smějou, jaká jsme to zlobidla.

 To se mi líbí

 Komentář

 Sdílet

Deník psa Aragorna

1. březen

Na českém území byly potvrzeny první tři případy virového onemocnění COVID-19. To ne!

 To se mi líbí

 Komentář

 Sdílet

Deník psa Aragorna

2. březen

Bety: „Maminko, já mám ty tvoje polívky moc ráda. Hlavně vývar, ale nedávej do něj, prosím tě, zelí. To má hnušňáckou chuť.“

Matka: „Dítě nešťastné, v životě jsem do vývaru nedala zelí. Jak jsi na to přišla?“

Bety: „Nedala jo? Tak se pojď podívat, kolik v té polívce těch maličkých zelí plave zrovna teď?“ Chudák kapustička 😊

 To se mi líbí

 Komentář

 Sdílet

Deník psa Aragorna

3. březen

A taky jsem byl dnes poprvé venku, ale to si moc nepamatuji, jsem to prospal. Prý bych se měl jmenovat Šípkový Růžen. To bude asi nějaký statečný, ale klidný hrdina se srdíčkem na zadečku.

 To se mi líbí

 Komentář

 Sdílet

Deník psa Aragorna

4. březen

Na pohádkovém lese nás okradli! Lapkové odcizili čtyři truhly a v nich cca 600 dárků a tašku plnou dekorací na pohádkový strom! 😞

Jako můžete mi říct, k čemu někomu bude 200 zlatých mečů a dračích vajíček?

K čemu mu budou hadi navázaní na stužkách? Nechápu...

Dělat pohádkové lesy není žádná legrace, možná právě proto je v celé zemi dělám profesionálně asi jenom já. Společně s mými milými kamarády, herci a studenty, kterých se za těch 8 let otočilo ve firmě kolem 150 v zimě mrzneme a v létě se paříme v kostýmech hlavně kvůli tomu, že nás baví dětský smích a že máme pocit, že to má smysl – vytáhnout děti s rodiči od obrazovek, rozesmát je, připomenout jim, že kromě Spidermana existuje také Bajaja nebo vodník. Jako vážně. Žádné jiné „pitomce“, kteří by trávili víkendy tím, že tahají po skalách a lesích těžké draky a perníkové chaloupky, drbou ve vaně přes týden kostýmy, a hlavně se neustále dohadují s radnicemi a vypisují stovky žádostí, neznám.

A pak přijedete na pohádkový les, dvě hodiny stavíte v mrazu dekorace, a když si víla odskočí na toaletu, tak jí 5 minut před začátkem akce ukradnou z cíle místní „známé firmy“ všechny truhly s dárečky pro děti. Škoda 20 tisíc, ale hlavně nemám ponětí, kde takhle skvělé truhly na dárky seženu. Policie byla skvělá, moc nám pomohla a prý tuší, kdo... ale dárky už neuvídím, to je jasné 😞.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

5. březen

Co mě fakt dokáže naštvat, je to, když ráno povléknú čistě postele, vyvětrám je krásně na balkonku, a když se večer vrátíme z výletu domů, dám si vanu, chci se „vydrbaná“ svalit do peří a užít si ten neuvěřitelný pocit čistoty vůkol, a zjistím, že si nějakým záhadným způsobem všechny tři naše kočky otevřely šoupačky do patra, kam normálně nesmí, leží na MÉM voňavoučkém ráno natřeseném polštářku (nemůžou si lehnout na manželův třeba, že jo, když já mám na ně alergii) a svorně do rytmu si na tom polštářku unisono lížou zadek! Bych je nejradši zabila!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

6. březen

Zázraky se dějí! Právě jsem si domů přivezla nalezené téměř plné zlaté a stříbrné truhly, které nám byly před několika dny odcizeny na pohádkovém lese. STRAŠNĚ MOC DĚKUJI POLICII A VŠEM TĚM, KTERĚ JÍ POMOHLI. Vůbec jsem nevěřila, že se věci podaří vypátrat a získat zpět. Více nenapíšu, protože nesmím, ale jsem šťastná! DÍKY.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

8. březen

Slavím narozeniny – je mi měsíc!

Začal jsem hodně rychle růst – vážím už 3 kilogramy. Už dobře vidím, slyším a cítím. Také se dokážu rozběhnout, ale občas sám o sebe zapomnu. No, nesmějte se mi, to se vám ještě nikdy nestalo? Víte, kolik mám nožiček? To se jednomu pěkně zamotá. Už také nespím 23 hodin denně a mnohem více si hraju s ostatními štěňátky. Pereme se a dovádíme a také už chodíme ven. Ven, to znamená, že mi zádička ohřívá něco zlatého a teplého. Zelená podlaha trochu píchá do tlapek, ale běhá se po ní mnohem lépe než po kotci.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

9. březen

Zdá se, že kočka Čalamáda poctivě prozkoumávala, zda jsem tu vanu včera umyla dobře!

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

10. březen

Od zítřka se uzavírají kvůli koronáči všechny školy. Snad to nebude na moc dlouho. Za svůj život si pamatuji jedno uzavření škol kvůli chřipkové epidemii – to bylo asi 14 dní – a pak tu byly uhelné prázdniny ještě před revolucí. Přemýšlím, jak dlouho tohle může trvat?

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

11. března

Světová zdravotnická organizace nazvala šíření koronaviru globální pandemií! Všechny české školy se uzavírají.

To se mi líbí

Komentář

Sdílet

Deník psa Aragorna

11. březen

Prosím vás, kdybyste někdo narazili na moje nejmladší dítě, kterak se klouže na saních po rybníce ve skeletu bot, tak mu vyřídte, ať se vrátí domů pro vložky do těch sněhulí. Sama dojít nemůžu, protože moje sněhule má na nohou naše nejstarší

dítě. Prostřední dítě došlo (soudě podle počtu bot) na rybník z domova rovnou na bruslích!

 To se mi líbí

 Komentář

 Sdílet

Deník psa Aragorna

12. březen

Vláda právě vyhlásila nouzový stav. Beru děti a stěhujeme se na chatu, na samotu do polí. Pro jistotu balíme všechny učebnice a hudební nástroje. Obchody jsou vybra-
kované, ale pár pytlíků s rýží a těstovinami na nás ještě zbylo. Pocity strašné, ale co
vám budu povídat, určitě to máte stejně 😞.

 To se mi líbí

 Komentář

 Sdílet

Deník psa Aragorna

13. březen

Jak to u nás v pidichatě s rozměry 4 m x 4 m na samotě vypadá:

Od rána jsem poslala sociálně slabším rodinám, které neví, jak nyní zabavit děti, 220
výletů zdarma, s Alžbětou jsem vytvořila časovou osu českého státu od Sámovy říše
až po Zemana, uvařila jsem oběd (těstoviny s mákem – na víc nemám čas), po Viki
přečetla a opravila anglickou prezentaci s mňamkovými slovíčky – přežvýkavec, savec,
kopytník –, 15x jsem zvedla telefon klientům Monety Bank (máme podobné tele-
fonní číslo) a řekla, že nejsem Moneta Bank, Fandovi jsem vytiskla noty na trumpetu
a tvářila se, že kontroluji, jak to hraje, i když prd vím, když na žestě neumím, doho-
nila jsem s popelnicí ujiždějící popeláře, na které jsem zapoměla, probrala jsem
s Bětou všechny významné mořeplavce (přijímačky na gympl – ha, víte, kdo objevil
Austrálii?), řešila jsem s hygienou, zda mohu uspořádat pohádkový les, odnosila jsem
v konvích vodu z přetékájících sudů, vysvětlila jsem Bětě, že Jan Kozina nebyl Slaný,
ale Sladký, a pokusily se o mě mráčky, když jsem zjistila, že děti budou doma možná
až měsíc... a to je teprve 13:00!

Je to otřesné, ale pořád si říkám, že je to ještě pořád lepší varianta než mít doma
nebo v okolí někoho nemocného. Takže na vás myslím, jsem na tom podobně a pros-
tě to musíme vydržet!

 To se mi líbí

 Komentář

 Sdílet

Deník psa Aragorna

13. březen

Chodíme teď skoro každý ven na zahradu. Pán a Paní teď něco pořád řeší a hodně
mluví do krabičky, které drží v těch chlupech, co mají na hlavě v těch místech, kde
my máme ouška. My je máme krásně plandavé, ale lidé tam mají jen takové nějaké
divné růžové mušle, tak nevím, jestli jim to vůbec funguje tak jako nám, pejskům.
Pán a Paní vypadají, že mají starosti – slyšel jsem nějaké divné slovo covid, ale děti si
s námi našťásti pořád hrají – volají na nás jmény a hážou nám různé předměty. Tak já
to jako jednou přinesu, ale přeci nejsem trouba, abych ty hračky nosil pořád. Mají si
na ně dávat pozor! Tak jen sedím a koukám, jak to bráchy baví. Děti na nás také vo-
lají jmény a chválí nás – vysvětlují nám, že teď si s námi budou hrát častěji, protože
nemají školu, a hlavně, že si musíme zvykat na lidi, aby z nás byli přítulní pejsci a ne

bázlivci a plašani. Arod mi taky řekl, že on a ségra už jsou zmluvení a že o ně mají zájem noví páničci. O mně zatím nikdo zájem nemá. Asi že jsem mrňavý a nechci nosit ty hračky. Tak já zkusím Pánovi přinést tu krabičku, co tady nechal na zídce a mluvil do ní – určitě bude mít radost!

 To se mi líbí

 Komentář

 Sdílet

Deník psa Aragorna

14. březen

V rámci „koroňáků“ jsem vzala děti a jejich kamarády na edukativní výlet do Kutné Hory, Kostnice a na horu Kaňk – a tím asi naše výlety do měst pro tyto dny skončily. Probrali jsme havíře, Vrchlického, stříbro, Vluchy, mor, kosti, husity a jejich házení do dolů, propadlé šachty, pak jsme si v autě ve 14:00 pustili tiskovku vlády a Bětka zcela zblblá z přívalu informací, které šprtá na přijímačky, prohlásila, že dorazila Doba temna, a jestli nepůjdeme s Komenským do Naardenu.

Nepůjdeme! 😊

I když vláda uzavírá všechny obchody s výjimkou lékáren nebo benzínových stanic, kompletně se uzavírají i všechny restaurace a je to tedy složitá situace, držíme vládě palce, respektujeme rozhodnutí, naprosto je chápeme.

Sice dnes povečeříme sušenky, protože fronty u obchodů, které jsme viděly cestou domů, jsou šílené, ale i to se určitě brzy zklidní.

Hlavně myslím na babičky a dědečky, které bychom měli zaopatřit především, protože to je nejrizikovější skupina. Zvažte, zda děti mají hlídat v době vaší přítomnosti právě oni.

Držte se, buďte vstřícní, ohleduplní a stateční. Není to lehké pro nikoho, mně vir také ničí živnost (zrušeno minimálně 5 pohádkových lesů pro začátek), ale zatím jsou všichni kolem nás zdraví (to je nejdůležitější – snad je to i u vás v pořádku), 30 dní uteče jako voda a bude zase dobře. Konec poučování a mudrování, sami víte, jak to je.

 To se mi líbí

 Komentář

 Sdílet

Deník psa Aragorna

14. březen

Ze života podnikatelky – seriál na pokračování, díl. č. 11 😊

Telefonát do kanceláře:

Lu.: „Nachtigallová, Velká dobrodružství.“

Pán: „Vám někdo ukradl ty kufry, že jo? Já mám pro vás dárek...“

Lu.: „To jste moc hodný, ale ona nám je už policie našla a vrátila, takže nepotřebujeme.“

Pán: „Hele, to je jedno. Já jsem vám teď přes PPL poslal 18 tašek diplomatek z roku 1994. Jsou takové hnědé, velikost A4 zhruba. Mně se tady válí a vám alespoň udělají radost.“